

Lūgumrakstu komiteja

2015/2095(INI)

16.10.2015

ATZINUMS

Sniegusi Lūgumrakstu komiteja

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai

par stāvokli Vidusjūras reģionā un vajadzība pēc ES holistiskas pieejas
migrācijas jomā
(2015/2095(INI))

Atzinuma sagatavotāja: **Marlene Mizzi**

PA_NonLeg

IEROSINĀJUMI

Lūgumrakstu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos veikt pasākumus, lai reaģētu uz līdz šim nepieredzēto krīzi Vidusjūras reģionā un uzlabotu migrācijas pārvaldību visos tās aspektos, stiprinot migrācijas politiku un pieņemot stratēģisku Eiropas programmu migrācijas jomā; šajā sakarā arī atzīmē, ka sabiedrība noteikti protestē pret migrācijas politikas trūkumiem; uzskata, ka pienācīgi resursi un pilnībā un nekavējoties īstenota Eiropas politika migrācijas jomā varētu būt pirmais svarīgais solis, lai glābtu cilvēku dzīvības, uzlabotu piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, panāktu taisnīgu atbildības sadalījumu un solidaritāti un novērstu patlaban esošās sistēmas trūkumus; aicina Komisiju migrācijas turpmākās politikas izstrādāšanā aktīvi iesaistīt Parlamentu, ņemt vērā tā ieteikumus un lēmumu pieņemšanas procesā apspriesties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp starptautiskajām organizācijām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumos, kā arī migrantu un bēgļu organizācijām;
2. norāda, ka ES iedzīvotāji ir iesnieguši neskaitāmus lūgumrakstus, kuros viņi izvirza daudzus jautājumus, kas saistīti ar krīzi Vidusjūras reģionā un cilvēku bojāeja jūrā, un lūdz Eiropas Savienībai rīkoties ātri un apņēmīgi, lai uzlabotu situāciju un tiktu apturētas nelikumīgas darbības, ar ko tiek pārkāptas cilvēktiesības un tiesiskums; uzsver, ka lūgumraksta iesniedzēju galvenās bažas ir saistītas ar trūkumiem, īstenojot Eiropas patvēruma un migrācijas *acquis*, un spēkā esošās Dublinas III regulas neefektivitāti, visaptverošas ES migrācijas politikas trūkumu un solidaritātes principa neievērošanu, kas rada nesamērīgu slogu uzņēmējām dalībvalstīm, pamattiesību pārkāpumiem, ko rada „izstumšanas” operācijas jūrā, ieceļošanas atteikumiem uz robežas un nelikumīgu deportāciju uz vietas un ka ir jāpastiprina centieni Eiropas līmenī, lai apkarotu ksenofobiju un neiecietību un ievērotu migrantu, patvēruma meklētāju un bēgļu cilvēktiesības un veicinātu viņu integrāciju ES;
3. uzsver, ka, ņemot vērā neseno traģēdiju apmēru un nelikumīgo ieceļotāju un jūrā bojā gājušo skaita satraucošo palielināšanos (vairāk par 100 000 ieceļojušo 2015. gada pirmajos sešos mēnešos; ANO dati), ES un dalībvalstis vairs nevar būt vērotājas no malas, bet tām jārīko debates un jāuzņemas tajās spēcīga politiskā vadība ar konkrētiem lēmumiem un īpašiem pasākumiem, lai pilnībā atbalstītu Komisijas programmu migrācijas jomā;
4. aicina dalībvalstis savstarpēji atzīt lēmumus par patvērumu ne tikai gadījumos, kad šāds lēmums ir negatīvs, bet arī gadījumos, kad patvēruma ir piešķirts, lai pareizi īstenotu LESD 78. panta 2. punkta a) apakšpunkta noteikumus, kuros ir prasība nodrošināt vienotu patvēruma statusu, kas ir derīgs visā Savienībā;
5. uzsver, ka ES un visu tās struktūru un aģentūru veiktās darbības ir regulāri jāuzrauga un jāizvērtē, ņemot vērā esošos apstākļus un vajadzības gadījumā jāpārkaroto vai jāpaplašina, lai nodrošinātu Eiropas patvēruma sistēmas pilnīgu transponēšanu dalībvalstīs vai uzlabotu kopējās patvēruma sistēmas pārvaldību un virzību uz praktiskāku un taustāmāku solidaritāti un taisnīgu atbildības sadalījumu attiecībā uz pamattiesību ievērošanu;

6. mudina ES arī turpmāk pastiprināt operāciju *Triton*, paceļot to līdz *Mare Nostrum* līmenim; aicina Komisiju sniegt pastāvīgu finansiālu atbalstu *Frontex* un pārredzami uzraudzīt tā darbības izmaksas un īstenotos pasākumus;
7. uzsver, ka ir jāuzlabo un jākoordinē ar migrācijas plūsmām un jūras šķērsošanas veidiem starp ES un Āfrikas valstīm saistītās informācijas pārraudzība, vākšana un analīze, izmantojot centralizētu ES migrācijas datu pārvaldības mehānismu, kas nodrošinātu regulārus novērtējuma ziņojumus un stiprinātu saskaņotību, plānošanu un krīzes pārvarēšanu, tādējādi palīdzot ES līmenī aktivēt agrīnās brīdināšanas sistēmas, lai ātri varētu reaģēt uz turpmākajām migrācijas krīzēm;
8. prasa ES un dalībvalstīm steidzami pieņemt visaptverošu Eiropas migrācijas un patvēruma politiku, kas pamatots uz cilvēktiesību un cilvēka cieņas ievērošanu, starptautiskajiem standartiem un vērtībām, uz kurām balstās ES, un uz ES Pamattiesību hartā ietvertajām tiesībām; uzsver, ka nepieciešams konkrēti īstenot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 80. pantu, kurā ir noteikts, ka uz Savienības politiku un tās īstenošanu attiecas solidaritātes princips un atbildības, tostarp tās finansiālo seku, taisnīga sadalījuma princips dalībvalstu starpā; uzsver, ka Eiropas un atsevišķu valstu politikai attiecībā uz migrāciju jābūt pilnīgā saskaņā ar 1951. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bēgļu statusu un tā papildu protokolu, un ir jāievēro neizraidīšanas princips;
9. brīdina par to, ka arvien biežāk tiek veikta pretlikumīga, tūlītēja, uz vietas īstenota deportācija, piemēram pie žoga, kas atdala Spānijai piederošo Seutas un Meliljas anklāvu, un pilnībā noraida šādu praksi kā neatbilstošu cilvēktiesībām un tiesiskumam; vērš uzmanību arī uz gadījumiem, kad migranti pret savu gribu tiek deportēti uz trešām valstīm, kas nav viņu izcelsmes valsts, un tas cilvēkiem bez dokumentiem liedz iespēju atstāt šīs trešās valstis;
10. pauž bažas par to, ka pāri Vidusjūrai ceļo liels skaits bērnu, tostarp pieaugušo nepavadītu nepilngadīgu bērnu, kuri ir īpaši neaizsargāti; aicina ES un dalībvalstis ievērot bērna interešu principu, tostarp nodrošinot pienācīgu aprūpi un piekļuvi bērnam draudzīgām patvēruma procedūrām, nepieļaujot pieaugušo nepavadītu nepilngadīgu bērnu pārsūtīšanu, izņemot gadījumus, kad tas ir bērna interesēs, un ņemot vērā ģimenes atkalapvienošanās iespēju, kā arī bērna drošību un drošumu;
11. norāda, cik svarīgi ir pasākumi, kas iekļauti Komisijas darba programmā, un jo īpaši pasākumi, kuru mērķis ir glābt cilvēku dzīvības, reaģēt ārkārtas situācijās, apkarot kontrabandas tīklus un risināt migrācijas galvenos cēloņus, bet uzsver, ka ar Komisijas darba programmu vien nepietiek, lai apturētu esošās migrantu plūsmas, un tāpēc ir nepieciešams steidzami izveidot pastāvīgu ES pārcelšanas mehānismu ar visu dalībvalstu obligātu līdzdalību, lai starptautisko aizsardzību varētu saņemt pietiekams skaits cilvēku, kuriem tā ir vajadzīga; uzskata, ka obligātam pārcelšanas mehānismam jāsāk darboties ātri un automātiski, pamatojoties uz kritērijiem, kam jābūt dalībvalstīm taisnīgiem, skaidriem, objektīviem, mērāmiem un identificējamiem, un pēc iespējas ņemot vērā arī bēgļu vēlmes;
12. atzinīgi vērtē Komisijas tiesību akta priekšlikumu par pastāvīgu krīzes mehānismu pārcelšanai, pamatojoties uz LESD 78. panta 2. punktu un to, ka septembrī notikušajās Tieslietu un iekšlietu padomes sanāsmēs dalībvalstu ministriem izdevās panākt vienošanos par 40 000 cilvēku ārkārtas pārcelšanu no Itālijas un Grieķijas, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un par vēl papildu 120 000 cilvēku pārcelšanu;

mudina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā noteikumus, kas paredzēti Padomes Direktīvā 2001/55/EK, lai nodrošinātu pagaidu aizsardzību gadījumos, kad notiek plašs pārvietoto personu pieplūdums, un jo īpaši tās 20. apsvērumu, tomēr atgādina, ka tāpēc, ka minētā direktīva nekad nav izmantota, Komisijai ir jāierosina pārskatīt tās noteikumus, lai labāk īstenotu ES solidaritātes mehānismu un ieviestu instrumentu tūlītējai, drošai un legālai reaģēšanai akūtu bēgļu krīžu gadījumos; šajā sakarībā arī prasa izstrādāt precīzu definīciju tam, kas ir bēgļu „masveida pieplūdums”;

13. uzsver, ka viena no galvenajām ES migrācijas politikas nelīdzsvarotībām skar valstis pie ES ārējām jūras un sauszemes robežām, kurās arvien pieaug cilvēku pieplūdums, kuriem vajadzīga starptautiska aizsardzība, un valstīm ES iekšējās robežās, piemēram, Vāciju un Zviedriju, kuras 2014. gadā saņēma 43 % no visiem patvēruma pieteikumiem ES; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt mērķtiecīgu Dublinas III regulas pārskatīšanu, lai novērstu, ka pēkšņam un nesamērīgam migrācijas spiedienam tiek pakļauts aizvien vairāk dalībvalstu, jo īpaši pie ES ārējām robežām, kuras katru dienu ir tiešā saskarē ar migrantu plūsmām, nemazinot Eiropas Savienības ārējo robežu drošību;
14. uzskata, ka legāla migrācija nav sociāls un ekonomisks slogs, bet gan iespēja, kas var dot labumu sabiedrībai, un ka likumīgu maršrutu izveidošana iecerēšanai ES varētu palīdzēt cīņā ar kontrabandistu noziedzīgajiem tīkliem un mazināt jūrā bojā gājušo cilvēku skaitu; tādēļ uzsver, ka drošai un legālai piekļuvei ES vajadzētu būt pieejamai cilvēkiem, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība; uzsver, ka ir nepieciešama obligāta pārmitināšanas programma, kas nodrošina pārmitināšanu ievērojamam bēgļu skaitam, un aicina ES un dalībvalstis izmantot iespējas, ko piedāvā spēkā esošie tiesību akti, lai attīstītu citus instrumentus, strukturētus mehānismus un pārredzamas, pieejamas procedūras iecerēšanai ES, piemēram, humanitārās vīzas, kas saņemamas ES vēstniecībās un konsulārajās iestādēs, kuras atrodas izcelsmes valstīs vai tranzīvalstīs;
15. aicina ES, dalībvalstis un kandidātvalstis nodrošināt starptautisku sistēmu dialogam un visaptverošām debatēm ar izcelsmes un tranzīta trešām valstīm par migrāciju, lai panāktu ciešāku solidaritāti un sadarbību ar ES un risinātu migrācijas pamatcēloņus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ciešā sadarbībā ar Āfrikas partneriem gatavoto augstākā līmeņa sanākumi, kas 2015. gada novembrī notiks Valetā, un būs pamats turpmāko pamatnolīgumu pieņemšanai ar mērķi novērst migrācijas cēloņus; aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk veicināt izcelsmes valstīs notiekošo konfliktu risināšanu, stiprināt tranzīta valstu spējas un nodrošināt, ka līdzekļi tiek tieši novirzīti tādiem projektiem, kas veicina cilvēku un dabas resursu ekspluatācijas izbeigšanu un uzlabo veselības aizsardzību, izglītību, rūpniecību un infrastruktūru, lai migrantu izcelsmes valstīs radītu darba vietas un paaugstinātu cilvēka cienīgas nākotnes iespējas;
16. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai, īstenojot atgriešanās direktīvu, tiktu ievērotas procedūras, standarti un cilvēka pamattiesības, kuras saskaņā ar neizraidīšanas principu ļauj Eiropai nodrošināt humānu un cieņpilnu attieksmi pret personām, kas atgriežas; aicina ES un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst patvēruma lietām, kas saistītas ar iespējamu politisko vajāšanu, lai novērstu atgriešanu, kas izcelsmes valstī vai trešā valstī varētu novest pie cilvēktiesību pārkāpumiem;
17. aicina ES turpināt vēl vairāk stiprināt tādas jau noslēgtos pamatnolīgumus kā Eiropas kaimiņattiecību politika, Hartumas process un Rabātas process; uzsver, ka pienācīga

uzmanība jāpievērš situācijām, kurās cilvēki jau ilgstoši ir bēgļu gaitās, jo gadījumā, ja šādas situācijas netiks risinātas, cilvēki pastāvīgi un arvien lielākā skaitā nelikumīgi un riskējot ar dzīvību šķērsos Vidusjūru;

18. pauž nožēlu par to, ka vairākās dalībvalstīs dažu patvēruma meklētāju uzņemšanas centru pārvaldībā tika pieļauta virkne nopietnu krāpšanas un administratīvu pārkāpumu gadījumu, bieži vien ar organizētās noziedzības līdzdalību, kā rezultātā ļaunprātīgi tika izmantoti Eiropas līdzekļi un vēl vairāk pasliktinājās migrantu dzīves apstākļi un viņu cilvēktiesību aizsardzība;
19. aicina ES un visas dalībvalstis apturēt žogu būvi gar ES ārējām robežām, nojaukt jau esošos žogus un pārtraukt jebkādu sadarbību, lai būvētu šādus žogus trešās valstīs ar mērķi neļaut migrantiem sasniegt ES vai citas teritorijas;
20. aicina dalībvalstis izveidot valsts integrācijas atbalsta programmas, piešķirt pienācīgus resursus un atbalstu, kā arī uzlabot ES imigrantu integrācijas politikas kopējo pamatprincipu piemērošanu; aicina Komisiju stiprināt valstu integrācijas kontaktpunktu tīkla un Eiropas integrācijas foruma lomu, lai šie instrumenti būtu pamats dialogam, kas nodrošinātu labāku integrāciju un daudzsološas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm;
21. aicina ES un dalībvalstis īstenot efektīvus pasākumus cīņai ar pieaugošo ksenofobiju un naida noziegumiem, kas balstīti uz izglītošanu un profilaksi, kā arī sodīšanu par visu veidu vardarbību un diskrimināciju, tostarp par naida runu.

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS**

Pieņemšanas datums	15.10.2015
Galīgais balsojums	+: 23 -: 0 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	<i>Tim Aker, Marina Albiol Guzmán, Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Andrea Cozzolino, Pál Csáky, Miriam Dalli, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sylvie Goddyn, Takis Hadjigeorgiou, Daniel Hannan, Peter Jahr, Rikke Karlsson, Jude Kirton-Darling, Svetoslav Hristov Malinov, Notis Marias, Edouard Martin, Roberta Metsola, Marlene Mizzi, Julia Pitera, Gabriele Preuß, Laurențiu Rebega, Sofia Sakorafa, Eleni Theoharous, Yana Toom, Bodil Valero, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka</i>
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	<i>Marco Affronte, Laura Agea, Mara Bizzotto, Enrique Calvet Chambon, Elisabetta Gardini, Michela Giuffrida, Marian Harkin, Anja Hazekamp, György Hölvényi, Kostadinka Kuneva, Miltiadis Kyrkos, Jérôme Lavrilleux, Gabriel Mato, József Nagy, Javier Nart, Demetris Papadakis, Julia Reda, Michèle Rivasi, Sven Schulze, Josep-Maria Terricabras, László Tőkés, Elena Valenciano, Ángela Vallina, Axel Voss, Rainer Wieland, Janusz Wojciechowski, Boris Zala</i>
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	<i>Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Emilian Pavel, Vladimir Urutchev, Julie Ward</i>